Signalen & Systemen Practicum 3

Ruurd Moelker

Jan Paul Posma

March 16, 2010

1 Opgave 1.1

De filtercoëficienten van het gezamelijke filter worden berekend door de convolutie van de twee losse filter coëficienten te doen volgens:

$$hh = conv([1-2*cos(0.44*pi)1], [1-2*cos(0.7*pi)1])$$

$$hh = [10,80081,55940,80081]$$

De gain van het filter en de plot worden gemaakt door:

$$[H, W] = freqz(conv([1 - 2 * cos(0.44 * pi)1], [1 - 2 * cos(0.7 * pi)1]))$$

 $plot(W/pi, abs(H));$

De resulterende plot staat in figuur 1.

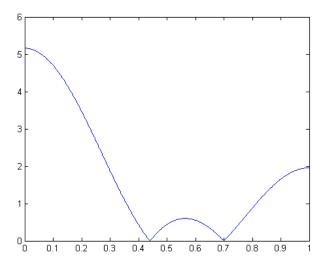

Figure 1: Gain filter opgave 1.1

2 Opgave 1.2

Het invoersignaal x[n] is gemaakt met behulp van de functies:

$$nn = (0:149);$$

xx = 5*cos(0.3*pi*nn) + 22*cos(0.44*pi*nn-pi/3) + 22*cos(0.7*pi*nn-pi/4);

3 Opgave 1.3

In figuur 2 staat het gefilterde signaal.

Voor n > 5 kan het signaal gegeven worden met de functie y = 1.9330 * 5 * cos(0.3 * pi * n), waarbij 1.9330 gevonden wordt via:

$$H = freqz(hh);$$

f = abs(H(floor(0.3 * length(H))));

4 Opgave 1.4

Het gefilterde signaal is de eerste 5 punten nog niet in de stable state. Daarom komt de formule niet overeen voor $n \le 5$.

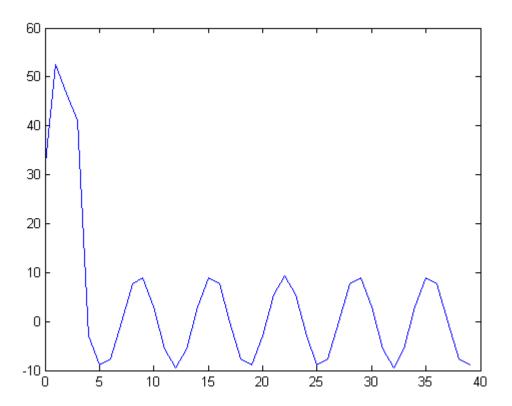

Figure 2: Gain band filter

5 Opgave 2.1

 $L=10\ hh2=2/L*cos(w*n)$ waarbij $0\leq n\leq L$

Een plot van de gain filter staat in figuur 3

De sterkte van het filter op de frequentie $0.3\pi=0.28$. De sterkte van het filter op de frequentie $0.44\pi=1.1$. De sterkte van het filter op de frequentie $0.7\pi=0.28$.

6 Opgave 2.2

Om de frequentie waarden te vinden die in de band zitten gebruiken we voor de verschillende waarden van L achtereenvolgens:

$$nn2 = (0:19);$$

$$hh2 = 2/L * cos(W*nn2)$$

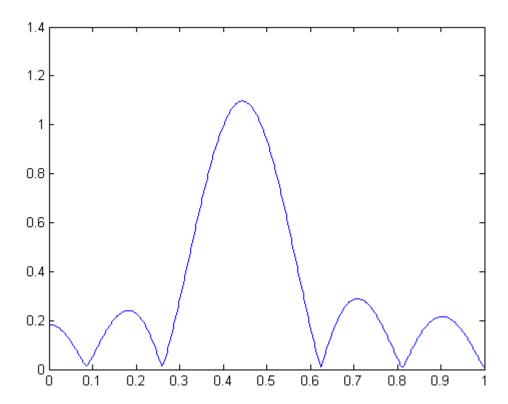

Figure 3: Gain band filter

$$length(find(abs(H/max(H)) > 1/sqrt(2))))/length(W)$$

De gevonden breedte horende bij de ingevoerde waarde van L zijn als volgt:

$$L = 10 --> 0, 164 * pi$$

$$L = 20 --> 0, 086 * pi$$

$$L = 40 --> 0,043 * pi$$

7 Opgave 2.3

Om de kleinste L te $\hat{\omega}=0,44\pi$ doorlaat, maar wel de frequenties $\hat{\omega}=0,3\pi$ en $\hat{\omega}=0,7\pi$ sterk vermindert maken wij gebruik van een lus. De functie hieronder gebruikt een lus om de kleinste L te vinden waarvoor geldt:

Elke frequentie
component met $\hat{\omega} \leq 0, 3\pi$ wordt een factor 10 verzwakt

Elke frequentie
component met $0,7\pi \leq \hat{\omega} \leq \pi$ wordt met een factor 10 verzwakt

```
function [L, hh] = findL(w)
3 L = 10;
4 \text{ minimumH} = 0;
6
  while (minimumH \leq 0 && L < 100)
7
      L = L + 1;
      hh = 2/L*cos(w*(0:(L-1)));
8
9
      H = freqz(hh);
10
       minimumLeft = min(abs(H(1:floor(0.3*length(H)))) <= 0.1);
11
      minimumRight = min(abs(H(floor(0.7*length(H))): length(H))) <=
12
      minimumH = min(minimumLeft, minimumRight);
13
14 end
15
16
  end
```

8 Opgave 2.4

Figuur 4 geeft het oorspronkelijke signaal uit opgave 1.2 en het signaal gehaald door de filter uit de vorige opgaven. Deze plot is gegenereerd door de codes:

```
[L, hh] = findL(0.44*pi); xx = 5*cos(0.3*pi*nn) + 22*cos(0.44*pi*nn-pi/3) + 22*cos(0.7*pi*nn-pi/4); yy = conv(xx, hh); subplot(2, 1, 1); plot((0:99), xx(1:100)); subplot(2, 1, 2); plot((0:99), yy(1:100));
```

Het gefilterde signaal toont maar één frequentie heel duidelijk, namelijk $0,44\pi$. Omdat we de frequenties onder $0,3\pi$ en boven $0,7\pi$ met minstens een factor 10 afzwakken, zijn die twee frequenties zelf behoorlijk afgezwakt.

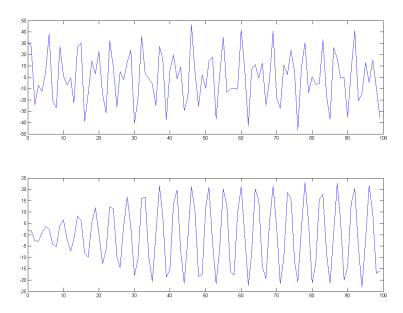

Figure 4: Plot signaal 1.2 t.o.v. het signaal gefilterd met het systeem uit opgave $2.3\,$